

[Poul Nielson]

re ting, at vi har fået den forbedring, som i dag kan betyde, at nu er det ikke så afgørende. Det er jo da et resultat.

Om besparelserne, som flere har været inde på, vil jeg sige, at også erhvervslivets energiforbrug selvfølgelig må indgå. Her synes jeg, at regeringspartierne og de Radikale gjorde det forkerte, da vi stemte om finansloven, ved at stemme nej til vores forslag om en genoplivning af procesenergistøtten til erhvervslivet. Vi var parate til at prøve med det gode. Men debatten fortsætter jo, og vi vil nødvendigvis skulle tage stilling til andre metoder til at fremme økonomiseringen også i erhvervslivets energianvendelse. Det er helt oplagt, at vi i forbindelse med elsektorens udvikling får denne problemstilling op.

Fru Lone Dybkjær var inde på, at det kunne være o.k. at skrotte gamle enheder, men kun, hvis vi får de decentrale i gang. Det er netop det, der er pointen i vores aftale med regeringen. Vi ønsker en rækkefølge, således at vi først får fyldt op med decentrale, førend vi går videre. I hvilket omfang vi skal gå videre, må afhænge af resultatet af spareindsatsen. Det er rækkefølgen her.

Så til spørgsmålet om den vedvarende energi og sammenhængen med eksportmulighederne, som bl.a. hr. Niels Anker Koføed var inde på, og som også Weekendavisen har været inde på, som en illustration af, at hvis vi i Danmark kører med specielt høje afgifter, laver vi produkter, som andre ikke vil købe, for det har de jo ikke. Her er pointen, at vi ved at lave det kan bringe os foran de andre, men det kan vi ikke, hvis ikke vi satser på noget, der er lidt anderledes. Der er altså et element af strategisk risikovillighed i samfundets satsning; det er vi godt klar over, og det er vi godt tilfredse med; ellers får vi aldrig prøvet noget nyt af.

Så en bemærkning om det, ministeren var inde på, Nordsøen og felterne, i sit svar til mig, hvor priserne gør, at man ikke altid kan sige, at en tidlig udnyttelse af fundene er bedst. Det er nok rigtigt, men pointen i det, jeg er interesseret i, er nok så meget, om felterne Kraka og Igor og for så vidt også Bo skulle have været leveret tilbage til staten, ikke, hvornår der i givet fald skal iværksættes indvinding, hvilket altid kan diskuteres. Når man har sagt, at de var kommercielle i foråret 1985, og i dag lægger en plan op, der er en bevaringsplan og ikke en indvindings-

plan, har der så ikke været en uklarhed i håndteringen af kommercielitetsspørgsmålet? På samme måde må man spørge: hvad med feltet Jens? Man skal forholde sig til Jens, som er erklæret ikke-kommercielt. Det skal tilbage, kan afleveres ved kasse 1.

Til sidst vil jeg stille ministeren et spørgsmål mere, for at vi for en ordens skyld kan få konstateret, at der er bred enighed om forståelsen af det kommercielle perspektiv for så vidt angår muligheden for øgede gas-mængder i en ny kontrakt mellem DONG og DUC. Når der er kommerciel mulighed for at sælge mere, vil jeg godt have ministeren til at erklære sig enig med mig i, at så kan det ikke være vores opgave her i Folketinget at prøve at lægge hindringer i vejen for en sådan kommerciel aftales forhandling. Det er også ment som en kommentar til fru Lone Dybkjær.

Riishøj (SF):

Spørgsmålet er, om denne debat har bidraget til politisk klarhed om nogle ting. Jeg vil godt stille hr. Poul Nielson nogle mere konkrete spørgsmål, især om tolkningen af elforliget.

Nu forstod jeg på fru Lone Dybkjær, at de Radikale her og nu faktisk går ind for en ændring af eltarifferne. Jeg går ud fra, at der hermed menes, at de skal gøres forbrugsafhængige, muligvis også progressive. Hvis nu SF og de Radikale er enige om det, vil Socialdemokratiet så her og nu lægge stemmer til en ændring af eltarifferne, sådan at de bliver forbrugsafhængige og progressive, eller er Socialdemokratiet her bundet til afhængighed af regeringen? Det er meget afgørende netop i den elforsyningssituation, vi er i nu, at vide, om Socialdemokratiet ville kunne lægge stemmer til en enighed mellem SF og de Radikale om eltarifferne.

Det samme gælder spørgsmålet om industriens fuldstændige elafgiftsfritagelse. Hvis man forestillede sig, at de Radikale og SF var enige om at ophæve den fulde automatiske elafgiftsfritagelse, eventuelt anvende pengene til fremme af procesenergiformål, sådan som hr. Poul Nielson sagde, ville Socialdemokratiet så lægge stemmer til, så der er et flertal, eller er Socialdemokratiet bundet af aftalen med regeringen?